

ЗАВРШНИ ЧАС У ПРОГРАМУ ТЕРАПИЈСКОГ ЈАХАЊА

ПРЕПОЗНАТА ПРАВА ВРЕДНОСТ

На економији сомборске Средње пољопривредно - прехранбене школе одржан је завршни час прве групе учесника у програму терапијског, педагошког и рекреативног јахања. У организацији Удружења за развој и унапређење терапијског, педагошког и рекреативног јахања и „Ин центра“ Друштва дефектолога Сомбор,

претходном периоду. Уз асистенцију групе волонтера, којима дугујемо посебну захвалност, деца су током двочасовног извођења демонстрирала оно најбоље што су до сада научила. Деца су на крају уручене похвалнице, а потом је уследило и дружење у лепом амбијенту економије СППШ, додатно оплемењеном црте-

Жарко Колунџија

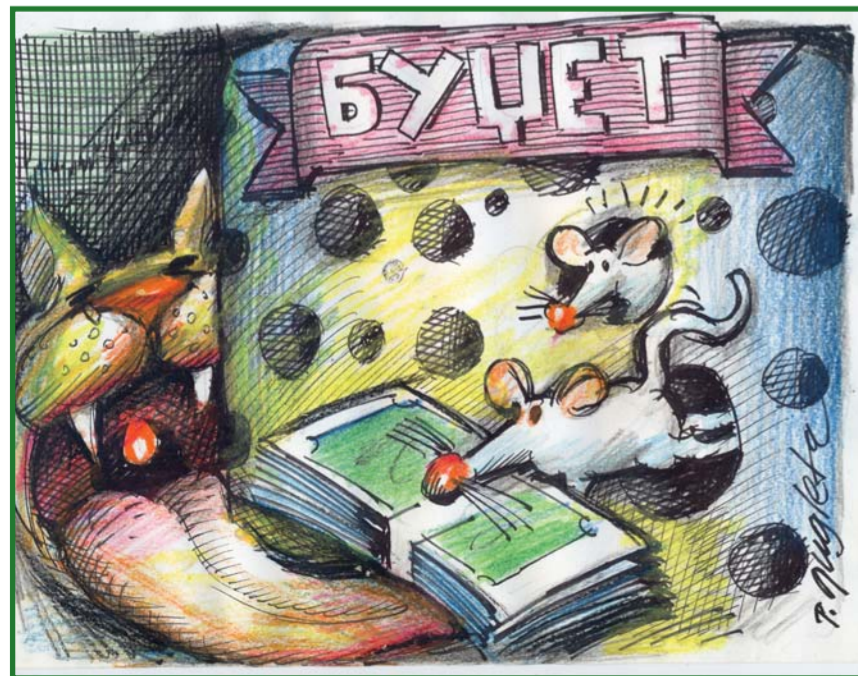
а захваљујући сарадњи са Средњом пољопривредно - прехранбеном школом Сомбор и КК „Западна Бачка“, тринаесторо деце обухваћено пројектом „Развој ИН ЦЕНТРА - Центар за јахање“, подржаном од СО Сомбор и Покрајинског секретаријата за демографију и социјалну политику, приказало је многобројним гостима (њих око 70) поједине делове из обуке јахања кроз коју су прошли у

жима које су деца израђивала током похађања обуке. Иначе, ову годину Центар завршава успешно, све је веће и интересовање грађана за терапијским или рекреативним јахањем, а дугорочни циљ учесника у овом пројекту је оснивање Регионалног центра за терапијско, педагошко и рекреативно јахање – рекао је Горан Лекић, испред Центра за јахање.

љ. з.

Дипломе за успешно савладану обуку

ОКОМ КАМЕРЕ

ТРОДНЕВНА ПОСЕТА УЧЕНИКА СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ СОМБОРУ

Заједнички снимак у Жупанији

ДОБРА ВИЛА „КРОНИЋ“

Добра Вила у нашим срцима никад не спава. Треба јој само пружити прилику! Био је ово мото тродневне посете двадесет ученика виших разреда две основне школе са Косова и Метохије нашем граду, чији су домаћини били сомборска Вила „Кронин“ и њихови вршњаци – ученици ОШ „Аврам Мразовић“, Музичке школе, „Буњевачког кола“ и ГКУД „Раванград“.

У суботу су били гости на породичном ручку код својих вршњака домаћина, а у недељу их је на „Диди Хорњаковом салашу“ угостио подмладак „Буњевачког кола“ и ГКУД „Раванград“. У програму у Вили „Кронин“ у петак приликом дочека и у недељу на испраћају, своје умеће и стваралаштво презентovali су чланови мешовитог оркестра „Амадеус“ Музичке школе, драмска секција ОШ „А. Мразовић“, Градски дечији хор „Шарени вокали“ и ритмичких и песничких група „Фигура“ и „Пинк Пантер“. Остале незаборавна и посета кафеу „Дес арте“, журка у сомборском кафићу „Галерија“, јахање и вођња фијакерима, посета Музеју и Галерији „Милан Коњовић“, посета атељеу сликара Саве Стојкова, фотографисање испред монументалне слике „Битка код Сенте“ у Свечаној сали Жупаније, звук оргуља у великој кармелићанској цркви...

Најупечатљивија била је посета храму Светог Георгија, на Светог Аранђела, дан породичне славе већине дечака и девојчица са КиМ, као и згради Црквене општине, некадашњој „Норми“ - колевци српске писмености.

Циљ овог хуманитарно-едукативно-промотивног пројекта сомборске медијске куће EMISSIA, који ће бити настављен и наредне године, је зближавање малишана и успостављање трајних пријатељстава, али и презентација мултиконфесионалног, мултиетничког и мултикултуралног суживота у Сомбору.

Није богат човек онај који има, него онај који је спреман да то што има, ма колико то било, подели са својим пријатељима – поручују Милош Кронин, власник и Слободан Јазић, генерални менаџер Виле „Кронин“. – Стога се захваљујемо свима који су помогли ову акцију и позивамо све људе, институције и компаније из Сомбора и Војводине, да као ми овога пута пруже ускоро прилику Доброј Вили у својим срцима!

У гостима у Храму Св. Георгија

На Диди Хорњаковом салашу

Сви су се побринули да боравак малишана из Бање, Србице и Црколеза буде што угоднији, а у знак трајног пријатељства гости и домаћини заједнички су засадили двадесетак стабала у Вили „Кронин“ и на Стапарском путу. Растанак је био најтежи. Уз сузе и обећања: „Видимо се ускоро“!

Циљ овог хуманитарно-едукативно-промотивног пројекта сомборске медијске куће EMISSIA, који ће бити настављен и наредне године, је зближавање малишана и успостављање трајних пријатељстава, али и презентација мултиконфесионалног, мултиетничког и мултикултуралног суживота у Сомбору.

Није богат човек онај који има, него онај који је спреман да то што има, ма колико то било, подели са својим пријатељима – поручују Милош Кронин, власник и Слободан Јазић, генерални менаџер Виле „Кронин“. – Стога се захваљујемо свима који су помогли ову акцију и позивамо све људе, институције и компаније из Сомбора и Војводине, да као ми овога пута пруже ускоро прилику Доброј Вили у својим срцима!

Весело у „Доброј вили Кронин“

Посађено и дрво пријатељства

Сузе на орoштају

NEOBAVEZNO SA...

BRANKOM ŠOŠTARIĆEM, RUKOMETNIM TRENEROM I “VITEZOM VINSKOG REDA TELEČKE VISORAVNI“

KAKAV JE TO VITEZ KOJI NE VOLI VINO?

Rođen je u Kljajićevu 1. maja 1957. godine. Osnovnu školu „Nikola Tesla“ završio je u Kljajićevu, a potom Mašinsko-tehničku školu u Somboru. Višu školu fizičke kulture upisao je u Zagrebu, a završio u Novom Sadu i dobio zvanje viši rukometni trener. Rukometom se počeo baviti još u osnovnoj školi pod vodstvom Miče Pešuta u ekipi Kljajićeva, a kasnije je bio član Čonoplje, Crnomeđe u Sloveniji, i Sombora. Karijeru je završio u matičnom klubu, a više godina se bavio i trenerskim poslom. Žensku ekipu iz Kljajićeva uveo je u II Saveznu ligu, a sa muškarcima je postao član I Vojvodanske lige. Po povratku iz Slovenije neko vreme je živeo u Subotici gde je upoznao suprugu Zoru. Kasnije se vratio u Kljajićevo i postao otac dve kćerke - Jelene i Dušice. Njegova druga velika ljubav su vinogradi, grožđe i vino, pa je pre nekoliko godina osnovao Udruženje vinogradara i vočara „Visovi“. U mladosti se bavio raznim sportovima, a danas je aktivan u mnogim udruženjima, saradnik je „Somborskih novina“ i rekreativno se bavi kuglanjem.

- Kad pomislite na detinjstvo prvo se setite
- Lepo, bezbrižno detinjstvo.
- Prva ljubav (ko i kada)
- Izgleda da je to bilo davno...
- Poslednji najbolji provod
- Bilo je dosta najboljih provoda...
- Najlepše mesto na kome ste bili
- Prag, Beč.
- Gde niste bili, a želeli biste
- Irska.
- Najdraži deo grada
- Tamo gde su vinogradi i voćnjaci.
- Najdraži deo dana
- Jutro.
- Omiljena knjiga, pisac
- Ernest Hemingvej "Starac i more" i stručna voćarsko-vinogradarska literatura.
- Emisija koju ne propuštate
- Kada imam vremena pogledam poučne dokumentarne i sportske emisije.
- Koje novine (časopis) čitate
- "Somborske" redovno, a ostale kako dohvatim.
- Kulturni film, pozorišna predstava, reditelj, glumac
- "Ptice umiru pevajući", "Radovan III", Rejčel Vord, Čkalja, Mija, Zoran...
- Na pusto ostrvo poneli biste ili povel
- Zavisio koliko bih vremena proveo tamo... Možda bih zasadio vinovu lozu.
- Bez čega ne možete da živite
- Porodice, ljudi, prijatelja i aktivnosti.
- Na ženi prvo primetim
- Osmeh, oči, stas.
- Prva misao kad se kaže sex je
- Seks.
- Najčešće sanjam
- Malo sanjam, malo maštaram.
- Najradije spremam prijateljima
- Kolega sprema paprikaš od...
- Piće koje rado pijem
- Kakav bih bio vitez ako ne pijem vino?
- Koncert na koji bih otišao ili kod kuće slušam
- "Orthodox celts".
- Rastuži me
- Ljudska nesreća.
- Razveseli me
- Uspeh svojih najbližih, rodna i beričetna godina.
- Zna porodica i moji prijatelji.
- Moja najveća mana
- Brzo odreagujem na nečiji postupak ili reči.
- Blam koji pamtim
- Bilo ih je... Ne pamtim ih.
- Omiljeno mesto za izlazak u gradu
- Burduševo brdo - mesto gde su vinogradi i voćnjaci, i pored Doma ribolovaca "Amur," na Velikom bačkom

Branko Šoštarić, prilikom stupanja u Red Vitezova vinskog reda

- Za ljubimca imam
- Pitome glice i psa mešanca Čiru.
- Parfem koji moram da imam
- Nemam neki poseban.
- Kada bih bio milioner
- Znali bi moji najbliži i prijatelji jer bih im pomogao, a ako bi bilo još love, završio bih sportsku halu u Kljajićevu i podigao plantaže vinograda sa vinarijom.
- Životni moto
- Prijateljstvo se ne može jačati drugačije nego druženjem, evociranjem uspomena, osmehom, razumevanjem, uvažavanjem i ljubavlju.
- Moja najveća vrlina
- kanalu.
- Čega se plašite
- Prebrzo se živi. Pre svega mislim na kompjutere jer mnogo komuniciramo, a malo pričamo...
- Da možete, da li biste i šta menjali u svom životu
- Što se tiče porodice ništa ne bih menjao, a jedino mi je žao što ranije nisam počeo da se bavim vinogradarstvom jer bih danas verovatno uživao plodove svog rada.
- Najgluplje pitanje koje vam je neko nekada postavio
- Bilo ih je dosta.

FOTO BELEŠKA

BAČKI MONOŠTOR PRVA ŠTUKA ĐAKA PRVAKA

Uroš Piljević, dak prvog razreda osnovne škole iz Novog Sada, prošlog vikenda je došao u posetu kod svog dede u Bački Monoštor i odmah su uskočili u čamac na Dondu da pecaju. Uroš je imao zadatak da pazi na crveni plovak, a kada je trznuo i uronio u vodu, brzim i jakim pokretom zakačio je štuku, koja je uz dedinu pomoć i izvučena. Nije neki trofej, svega dva kilograma, ali, uz činjenicu da je ovo tek drugo Urošovo pecanje, ulovljena štuka vredi više od svih dosadašnjih deda Vladinih trofeja!

Osim za uspomenu, štuka je poslužila i za odličan perkel!

Lepo žene prolaze kroz grad...

Foto studio "ZOOM"

LIDIJA